Lieta Nr.C32335714
Lietvedības Nr.C-1833/4

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2015.gada 13.oktobrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Kantsone,
ar tiesas sēžu sekretāri I.Vorobjovu,
piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. B/, atbildētāja pārstāvim /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē 2015.gada 29.septembrī izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret VAS "Latvenergo" par cedētā prasījuma atzīšanu par neīstu, cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā un cesijas atlīdzības piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 1.decembrī /pers. D/ (turpmāk – prasītājs) Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā cēlis prasību pret VAS "Latvenergo" (turpmāk – atbildētājs), kurā lūdz tiesu:

1) atzīt, ka ar 2005.gada 17.februāra cesijas līgumu cedētais prasījums daļā par LVL 8517,11 jeb EUR 12118,76 piedziņu ir neīsts, un 2005.gada 17.februāra cesijas līguma šajā daļā (par prasījuma tiesību LVL 8517,11 jeb EUR 12 118,76 apmērā cedēšanu) ir spēkā neesošs;

2) piedzīt no VAS „Latvenergo" cesijas atlīdzību EUR 12 118,76 jeb LVL 8517,11 apmērā;

3) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam samaksāto valsts nodevu EUR 679,45 un citus tiesas izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 17.februārī starp atbildētāju un /pers. E/ tika noslēgts cesijas līgums Nr.341700/05-191, saskaņā ar kuru /pers. E/ tika pārdotas prasījuma tiesības pret paju sabiedrību "nosaukums B".

2008.gada 7.jūlijā tika noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru /pers. E/ cedēja prasītājam prasījuma tiesības LVL 8517,11 apmērā pret atbildētāju, kas izriet no starp /pers. E/ un atbildētāju 2015.gada 17.februārī noslēgtā cesijas līguma.

2005.gada 18.februārī par prasījuma tiesībām atbildētājam tika samaksāta pielīgtā summa LVL 19214,37 pilnā apmērā.

Cesionārs uzsāka prasījuma tiesību izlietošanu, un parādnieks 2005.gada 21.martā veica pamatparāda LVL 10697,26 samaksu, savukārt prasījumu par līgumsodu LVL 8517,11 apmērā neatzina, norādot, ka līgumsods nav bijis pielīgts.

Starp atbildētāju un paju sabiedrību /Nosaukums B/ 1995.gada 23.februāra noslēgtā līguma 2.2.punktā ir pielīgta „kavējuma nauda 0,3% apmērā no kopējās summas par katru nokavēto apmaksas dienu.

Prasītājam nav izdevies panākt strīda risinājumu ar atbildētāju ārpus tiesas. Atbildētājs vēstulēs prasītājam norāda, ka parāda summu LVL 8517,11 apmērā veido līgumsods par parādnieka paju sabiedrības /Nosaukums B/ saistību neizpildi.

Savukārt paju sabiedrība /Nosaukums B/, norāda, ka līgumsods starp pusēm nav bijis pielīgts, un 1995.gada 23.februara noslēgtā līguma 2.2.punktā minētās kavējuma naudas pieprasīšanai nav bijis pamata, jo paju sabiedrība /Nosaukums B/ savas iepriekšējās saistības ar atbildētāju esot dzēsusi.

Atbilstoši Civillikuma 1810.pantam atbildētāja pienākums ir atbildēt cesionāram par cedētā prasījuma īstumu, bet ar savām darbībām atbildētājs no šīs atbildības izvairās.

Prasītājs uzskata, ka atbildētājs nav iesniedzis ticamus pierādījumus tam, kā tika aprēķināta summa LVL 8517,11. Tāpat nav iesniegts neviens pierādījums, ka paju sabiedrība /Nosaukums B/ būtu saņēmusi šīs summas aprēķinu vai brīdinājumu par šādu parādu.

Prasītāja ieskatā, atbildētāja argumenti, ka līgumsods minētajā apmērā esot bijis iekļauts savstarpējos salīdzināšanas aktos, neiztur kritiku, jo no šajos aktos norādītajām summām nav redzams ne saistību rašanās laiks, ne aprēķinu kārtība. Pie tam, vērā ņemams ir fakts, ka šie akti bieži vien tiek sagatavoti vienpusēji, pat bez otras puses paraksta. Lietas materiālos ir salīdzināšanas akti, kas satur dažādas iebildes no paju sabiedrības /Nosaukums B/ puses. Tādejādi rezumējams, ka prasījums šajā daļā par LVL 8517,11 nav pierādīts un īsts, jo par to pastāv reāls strīds starp cedentu VAS "Latvenergo" un paju sabiedrību /Nosaukums B/.

Prasītājs vērš tiesas uzmanību, ka atbilstoši Civillikuma 1800.pantam uz cesionāru pāriet tikai prasījuma tiesība, bet ne līgumiskā tiesība, no kuras šī tiesība izriet. Profesors K.Torgāns ir norādījis, ka *agrākais kreditors, neraugoties uz cesiju, vēl joprojām ir kreditors tikmēr, kamēr cesionārs nav saņēmis izpildījumu no parādnieka vai nav celta prasība pret parādnieku, vai viņam nav paziņots par cesiju (CL 1804.?.). Ja cesija kaut kāda iemesla dēļ nav spēkā, sākotnējais kreditors pats var īstenot prasījuma tiesību. Sakarā ar to prof. V.Sinaiskis ir atzinis, ka cesionāram nav īsta kreditora, bet gan tikai prasītāja statuss (Sinaisks V.Saistību tiesības.-Rīga, 1940, 33lpp.; Torgāns K. Saistību tiesības I daļa.- Rīga, 2006, 158.lpp).* .

Cesionāram nav iespēju pierādīt prasījuma pastāvēšanas pamatotību situācijā, kad trešā puse, saistība pret kuru cedēta, konkrēto prasījumu neatzīst. Faktiski tas ir tikai un vienīgi cedenta pienākums pierādīt, ka prasījums reāli pastāv, ir pamatots un tostarp tā cedētajā daļā, ir īsts.

Atzīstot noslēgto cesijas līgumu par spēkā neesošu daļā par prasījuma tiesību LVL 8517,11 apmērā cedēšanu un minētā cesijas līguma atlīdzības daļas piedziņu LVL 8517,11 apmērā, atbildētājam lietā netiks uzlikta nesamērīgi smaga nasta, jo atbildētājs kā kreditors var realizēt savas prasījuma tiesības, vēršoties ar atbilstošu prasību pret faktisko parādnieku.

Savukārt šādas nastas uzlikšana cesionāram būtu nesamērīga, jo cesionāra iespējas pierādīt faktiski cita kreditora prasījumu, prasības priekšmetu un pamatu, ir ļoti ierobežotas salīdzinājumā ar cedentu kaut vai tā iemesla dēļ, ka cesionāra rīcībā nav to dokumentu, kas ir īstā kreditora, proti, VAS "Latvenergo" rīcībā. Īstajam kreditoram ir lielākas iespējas aizstāvēt savas prasījuma tiesības taisnīgā tiesā, un konkrētajā situācijā, kad noslēgtais cesijas

līgums daļā ir apšaubāms un atceļams, un pēc cesijas līguma saņemtā atlīdzības daļa atgriežama cesionāram, pierādīt savas prasījuma tiesības pret trešo personu jeb parādnieku nepārprotami ir arī atbildētāja kā faktiskā kreditora pienākums. Minētie argumenti atbilst tiesību zinātnieka profesora K.Torgāna paustajam viedoklim, ka s*varīgi atcerēties, ka cedents saglabā savu stāvokli kā kreditors tiesiskajā attiecībā, no kuras izriet cedētais prasījums. Ja izrādās, ka cesija nav spēkā, cedents pats var realizēt prasījuma tiesības (Torgāns K. Sais'tību tiesības I daļa.- Rīga, 2006, 168.lpp).*

Cedētais prasījums LVL 8517,11 apmērā nav īsts, un ievērojot, ka atbildētājs cedējot neīstu parādu, ir netaisni iedzīvojies, līdz ar to vadoties no Civillikuma 2369.panta, atbildētājam ir jāatmaksā LVL 8517,11 jeb EUR 12 118,76.

Atbildētājam ir sūtīti vairākkārtīgi lūgumi atdot cesijas līguma atlīdzību LVL 8517,11 apmērā, taču no atbildētāja puses visi iesniegumi tiek ignorēti un līdz pat prasības celšanas dienai atbildētājs nav atmaksājis iepriekš minēto netaisnīgi un nepamatoti saņemto atlīdzību.

Pamatojoties uz Civillikuma 1716.-1724., 1753.-1769., 1810., 2369.pantu, prasītājs lūdz apmierināt prasību.

Atbildētājs VAS "Latvenergo" 2015.gada 6.janvārī iesniedzis tiesā rakstveida paskaidrojumus par prasību, norādot, ka prasību neatzīst.

Atbildētājs norāda, ka 2005.gada 17.februārī tika noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru atbildētājs nodeva /pers. E/ prasījuma tiesības pret paju sabiedrību /Nosaukums B/. Saskaņā ar minēto cesijas līgumu atbildētājs nodeva /pers. E/ tam piederošās prasījuma tiesības pret paju sabiedrību /Nosaukums B/, kas izriet no turpmāk norādītajiem dokumentiem, kas tika par pamatu ņemti vērā slēdzot cesijas līgumu:

1. 1995.gada 23.februārī noslēgtais līgums Nr.rkM0243 par elektroenerģijas piegādi;
2. akts par norēķinu savstarpējo salīdzināšanu par patērēto elektroenerģiju pēc stāvokļa uz 2005.gada 27.janvāri ar debetu LVL 10697,26;
3. akts par norēķinu savstarpējo salīdzināšanu par neapmaksāto līgumsodu pēc stāvokļa uz 2005.gada 27.janvāri ar debetu LVL 8517.11.

Pamatojums līgumsodam, kā arī tā apmēram noteikts saskaņā ar 1995.gada 23.februāra līguma Nr.rkM0243 par elektroenerģijas piegādi un lietošanu 2.2.punktu, jo paju sabiedrība /Nosaukums B/ uzņēmās saistības savlaicīgi apmaksāt rēķinus par patērēto elektroenerģiju, bet rēķina savlaicīgas neapmaksāšanas gadījumā maksāt papildus kavējuma naudu 0,3% apmērā no kopējās summas par katru nokavēto apmaksas dienu. Kavējuma nauda LVL 8517,11 apmērā aprēķināta par periodu no 1995.gada maija līdz 1996.gada oktobrim un paju sabiedrība /Nosaukums B/ to ir atzinusi un akceptējusi, parakstot un nosūtot atbildētājam VAS „Latvenergo" savstarpējo norēķinu salīdzināšanas aktus par neapmaksāto līgumsodu.

Atsaucoties uz iepriekš minēto un tā kā atbildētāja prasījums nebija dzēsts, ir pamatoti uzskatīt, ka cedētais prasījums ir īsts.

Jāņem vērā, ka ar Latvijas Republikas Rūpniecības un enerģētikas ministra 1993.gada 11.jūnija pavēli Nr. 160 apstiprināto noteikumu "Elektriskās enerģijas piegādes un lietošanas noteikumi", kas bija spēkā no 1994.gada 1.janvāra līdz 1998.gada 6.oktobrim, 1.8.12.punkts noteica, ka, ja lietotājs neapmaksā par izlietoto elektroenerģiju maksājuma dokumentā norādītā termiņā, Piegādātājs iekasē kavējuma naudu par katru nokavēto dienu saskaņā ar līgumu.

Tādējādi līguma Nr.rkM0243 par elektroenerģijas piegādi un lietošanu 2.2.punkta noteiktā kavējuma nauda, proti, līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi (neizpildīšanu termiņā) Civillikuma 1716.panta izpratnē *(skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2011.gada 23.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-90/2011 un 2009.gada 28.janvāra spriedumu Nr.SKC-28/2009),* 0,3% apmērā no kopējās summas par katru nokavēto apmaksas dienu ir likumīga un pamatota.

Atsaucoties uz tiesu praksi, secināms, ka ar kavējuma naudu atsevišķos gadījumos var tikt saprasts līgumsods *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta tiesu prakses apkopojuma līgumsodu piemērošanā 6.-7.lpp.,skat. http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesupraksesapkopojumi/ civiltiesības/).*

Atbildētājam nav saprotama prasītāja atsauce, ka paju sabiedrība /Nosaukums B/ prasītājam norādīja, ka līgumsods starp pusēm nemaz nav bijis pielīgts un minētās kavējuma naudas pieprasīšanai nav bijis pamata, jo paju sabiedrība /Nosaukums B/ savas iepriekšējās saistības ar atbildētāju esot dzēsusi, jo pierādījumus šādam apgalvojumam prasītājs tiesai nesniedz, taču saskaņā ar Civillikuma 93.pantu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus un iebildumus.

2008.gada 8.oktobrī atbildētājs jau argumentēti atbildēja prasītājam uz viņa lūgumu atgriezt cesijas līguma atlīdzību LVL 8517,11 apmērā, uzskatot viņa prasījumu par nepamatotu.

Atbildētājam nav šaubu, ka līgumsods LVL 8517,11 bija aprēķināts pamatoti un likumīgi, saskaņā ar noslēgtā līguma Nr.rkM0243 2.2.punkta prasībām par periodu no 1995.gada maija līdz 1996.gada oktobrim, ko apstiprina parakstītie norēķinu salīdzināšanas akti, kuri vērtējami kā pierādījumi un apstiprina paju sabiedrības /Nosaukums B/ saistības pret AS „Latvenergo" par minēto summu.

Augstākā tiesa atzinusi, ka, nevērtējot salīdzināšanas aktu, tiek pārkāpts Civilprocesa likuma 97.pants, kas var novest pie lietas nepareizas izspriešanas *(skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 7.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-0174-14*), tādējādi no minētā izriet, ka salīdzināšanas akts bez šaubām vērtējams kā pierādījums.

Citi dokumenti, kuriem, pamatojoties uz likuma „Par grāmatvedību" 10.pantu, beidzas glabāšanas termiņš - pieci gadi, atbilstoši tiesību aktu prasībām, ir iznīcināti, un saglabājušās ir tikai maksātāja uzskaites kartiņu izdrukas.

Saskaņā ar Komerclikuma 406.panta prasībām no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā. Prasītājs minētajā laikā nav vērsis prasījumus pret AS „Latvenergo", jo atbildētāja rīcībā nav faktu par prasītāja prasījumu esamību laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim, tādējādi ņemot vērā Komerclikuma normas, prasītāja prasījumam noilgums ir iestājies 2013.gada 1.janvārī.

Tāpat atbildētājs nav pieļāvis cesijas līguma pārtraukšanas un izbeigšanas noteikumus, kas bija noteikti cesijas līguma 10.punktā.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz noteikumu „Elektriskās enerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" (apstiprināti ar Latvijas Republikas Rūpniecības un enerģētikas ministra 1993.gada 11.jūnija pavēli Nr.160) 1.8.12.p., Civillikuma 1587.-1589., 1716., 1793.-1810., 1893., 1905., 1910.pantu, Komerclikuma 406.pantu, atbildētājs lūdz noraidīt prasību pilnīgi.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve /pers. O/ prasību uzturēja, pamatojoties uz prasības pieteikumā minētajiem argumentiem. Pieaicināt lietā kā trešo personu paju sabiedrību "Alsunga" nevēlējās.

Atbildētāja pārstāvis /pers. C/ tiesas sēdē prasību neatzina, pamatojoties uz rakstveida pierādījumos minētajiem argumentiem. Norādīja, ka tiesvedība lietā izbeidzama, jo prasītājam nav prasījuma tiesību. Visi dokumenti cesionāram tika iesniegti, nav pierādījumu, ka prasījums nebūtu īsts.

-

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

No lietas materiāliem redzams, ka 2005.gada 17.februārī starp VAS "Latvenergo" kā cedentu un /pers. E/ kā cesionāru tika noslēgts cesijas līgums Nr.341700/05-191, saskaņā ar kuru /pers. E/ tika nodotas prasījuma tiesības pret debitoru paju sabiedrību "nosaukums B".

Cesijas līguma 3.2.punktā noteikts, ka debitora parāds pret cedentu ir LVL 19214,37. Cesijas līguma 3.1.punktā noteiks, ka minētais parāds izriet no 1995.gada 23.februāra elektroenerģijas piegādes līguma, kas noslēgts starp cedentu un debitoru, un aktiem par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu.

Cesijas līguma 4.1.punktā puses vienojušās par cesijas maksu LVL 19214,37 apmērā.

Saskaņā ar Komerclikuma 1.pantu komersants ir komercreģistrā ierakstīta fiziskā persona (individuālais komersants) vai komercsabiedrība (personālsabiedrība un kapitālsabiedrība).

Saskaņā ar Komerclikuma 388.pantu komercdarījumi ir komersanta tiesiskie darījumi, kas saistīti ar komercdarbību.

Saskaņā ar Komerclikuma 389.pantu komercdarījums, ja darījums ir komercdarījums tikai vienam no darījuma dalībniekiem, šā likuma noteikumi par komercdarījumiem ir vienlīdz piemērojami arī pārējiem darījuma dalībniekiem, ciktāl normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts citādi.

Tiesa atzīst, ka 2005.gada 17.februāra Cesijas līgums ir atzīstams par komercdarījumu Komerclikuma izpratnē, jo vismaz viena no pusēm ir komersants (VAS "Latvenergo") un cesijas līgums ir tiesisks darījums, kas saistīts ar komersanta komercdarbību.

Kā redzams no lietas materiāliem, 2008.gada 7.jūlijā noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru cedents /pers. E/ cedējis prasītājam /pers. D/ prasījuma tiesības LVL 8517,11 apmērā pret atbildētāju, kas izriet no starp /pers. E/ un atbildētāju 2015.gada 17.februārī noslēgtā cesijas līguma.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. D/ 2008.gada 22.jūlijā, 2008.gada 16.septembrī, 2008.gada 8.oktobrī 2008.gada 23.oktobrī un 2009.gada 2.martā vērsies VAS "Latvenergo" ar pretenzijām par cedētā prasījuma īstumu, kas izriet no 2005.gada 17.februāra cesijas līguma.

Saskaņā ar Civillikuma 1895.pantu visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā. Saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Taču, ņemot vērā, ka 2005.gada 17.februāra Cesijas līgums atzīstams par komercdarījumu, tam piemērojami Komerclikuma noteikumi par noilgumu.

Saskaņā ar Komerclikuma 406.pantu no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

Saskaņā ar Komerclikuma Pārejas noteikumu 16.punktu, ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā (2010.gada 1.janvārī) Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra. Ja pēc šāda aprēķina noilguma termiņš iznāk garāks par līdzšinējo noilguma termiņu, noilguma termiņš izbeidzas tajā dienā, kad tas būtu notecējis saskaņā ar Civillikumu vai citu normatīvo aktu.

Secināms, ka no komercdarījumiem izrietošajiem prasījumiem, kuriem 2010.gada 1.janvārī nebija iestājies noilguma termiņš, noilguma termiņš iestājās 2013.gada 1.janvārī.

Līdz ar to prasījumam, kas izriet no 2005.gada 17.februāra Cesijas līguma, noilgums iestājies 2013.gada 1.janvārī. Lietā nav pierādījumu, ka kopš 2009.gada 2.oktobra būtu konstatējami apstākļi, kas norāda uz noilguma pārtraukumu.

Civillikuma 1893.pants noteic, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā.

Saskaņā ar Civillikuma 1910.pantu ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība. Tādēļ noilgušu prasījumu nevar izlietot arī kā ierunu, piemēram, ieskaitam.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība ir pilnībā noraidāma, jo prasījumam ir iestājies noilgums.

Tiesa arī uzskata, ka tas apstāklis vien, ka debitors paju sabiedrība "Alsunga" neatzīst un labprātīgi neizpilda prasījumu par līgumsoda samaksu, neliecina, ka cedētais prasījums būtu nenīsts.

Saskaņā ar Civillikuma 1798.pantu par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši.

Lietas materiālos ir 1995.gada 23.februārī noslēgtais līgums Nr.rkM0243 par elektroenerģijas piegādi, kura 2.2.punktā ir pielīgta saistība maksāt kavējuma naudu 0,3% apmērā par katru samaksas dienu; tāpat lietas materiālos ir akts par norēķinu savstarpējo salīdzināšanu par patērēto elektroenerģiju pēc stāvokļa uz 2001.gada 4.janvāri; akts par norēķinu savstarpējo salīdzināšanu par neapmaksāto līgumsodu (kavējuma naudu) pēc stāvokļa uz 1998.gada 5.septembri ar debetu LVL 8517,11.

Prasītājs norāda, ka paju sabiedrība "/nosaukums B" labprātīgi neveic samaksu, taču cesionārs nav vērsies tiesā ar prasību par piedziņu pret paju sabiedrību "/nosaukums B", savukārt šīs civillietas ietvaros nav iesniegti nekādi pierādījumi paju sabiedrības "/nosaukums B" iebildumu pamatotībai. Tā kā šādu pierādījumu nav, prasītāja prasība par cedētā prasījuma atzīšanu par nenīstu, cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā un cesijas atlīdzības piedziņu ir nepamatota un noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz CPL 8., 93., 189., 190., 193., 194. pantu, tiesa

nosprieda:

Noraidīt pilnībā /pers. D/ prasību pret VAS "Latvenergo" par cedētā prasījuma atzīšanu par nenīstu, cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā un cesijas atlīdzības piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, 2015.gada 27.oktobra, Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) D.Kantsone